

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กฤษณ พลวัน. สิทธิมนุษยชนกับสหประชาชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์การเวก,
2520.

โคชิโร โอคาคุระ. ขบวนการปลดปล่อยประชาชาติเอเชีย ออฟริกา ลาตินอเมริกา.
แปลโดยวิภาชและรักษา. กรุงเทพมหานคร: เคล็ดไทย, 2523.

นันทนา เตชะวนิชย์. ประวัติศาสตร์แอฟริกา 2. กรุงเทพมหานคร: สหบุรุษสาส์นการ
พิมพ์, 2526.

ไพฑูริย์ ตัสเช่. โฉมหน้าอาฟริกา. พระนคร: ดวงกมล, 2517.

มณีมัย รัตนมณี. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช จำกัด, 2519.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช สาขาวิชานิติศาสตร์. เอกสารการสอนชุดวิชาสถาบัน
ระหว่างประเทศ: หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ วิกตอรี
เพาเวอร์พอยท์ จำกัด, 2528.

วินนี่ แมนเดล่า. แผ่นดินทาส. แปลโดยครุณี. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นรินทร์,
2529.

คีโรคม์ ภาคสุวรรณ. การเมืองระหว่างประเทศในแอฟริกา. กรุงเทพมหานคร:
อรุณาการพิมพ์, 2526.

สมพงษ์ ชูมาก. องค์การระหว่างประเทศ: สันนิบาตชาติ. สหประชาชาติ. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, 2525.

อรณี นवलสุวรรณ. บทบาทของประเทศโลกที่สามในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

เอกสารอื่น ๆ

- จงเจริญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. "อภิมหาอำนาจ: พลังผลักดันทางการเมืองในสหประชาชาติ"
 วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- ณรงค์ ศศิธร. "บทบาทของสหประชาชาติในการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งระหว่างประเทศ:
 ศึกษากรณีปัญหาแกมพูชา (ค.ศ. 1979-1984)" วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.
- ปิยนุช บุณณศิริ. "ประเทศซิมบับเว" จุลสารชุดเบื้องหลังเหตุการณ์ปัจจุบัน ลำดับที่ 83,
 (มิถุนายน 2523).

ภาษาต่างประเทศ

Books

- Aluke, Oljide, ed. Southern Africa in the 1980. London: George
 Allen & Unwin (Publishers) Ltd, 1985.
- Archer, Clive. International Organization. London: George Allen
 & Unwin (Publishers) Ltd, 1983.
- Bennette, Leroy A. International Organization. principle and
 issues. New Jerrey: Prentice-Mall, 1984.
- Burchett, Wilfred. South Africa Stands Up. New York: Urizen Book,
 Inc, 1987.
- Carter, Gwendolen M, ed. Southern Africa: The Continuing Crisis.
 Jondon: Indiana University Press, 1979.
- Claude, Inis L. Jr. Swords into Plowshares. New York Romdom House,
 1969.
- Cristescu, Aureliu. The Right to Self-Determination, Historical
 and Current Development on the Basic of United Nations
 Instruments. New York: United Nations, 1981.

- Good, Robert C. U.D.I. the International politics of the Rhodesian rebellion. New Jersey: Princeton University Press, 1973.
- Goodrich, Leland M. Kay, David A. International Organization: Politics & Process. Wisconsin: The University of Wisconsin Press, 1973.
- Hudson, Miles. Triumph or Tragedy?: Rhodesia to Zimbabwe. Hamish Hamilton London, 1981.
- Johnson, Harold S. Self-Determination within the Community of Nations. Leiden, 1967.
- Kohn, Hans. The Idea of Nationalism. New York: The Macmillan Co, 1951.
- Martin, David and Johnson, Phyllis. The struggle for Zimbabwe. Salisbury: Mardon Printers (Pvt) Ltd., 1981.
- McEwan, P.J.M. Twentieth-Century Africa. Oxford University Press, 1968.
- Mtshali, Vulindla B. Rhodesia: Background to Conflict. New York: Howthorn Books, Inc. Publishers, 1967.
- Price, Robert M. U.S. Foreign policy in sub-Saharan Africa. Berkely: Institute of International Studies Publishers, 1978.
- Raw, Sabba T.V. Non-Alignment in International Law and Politics. New Delhi: Deep & Deys publications, 1981.
- Shafer, Boyd C. Nationalism, Myth and Reality. 1968.
- United Nations. Everyone's United Nations. New York: United Nations publication, 1979.
- Vambe, Lowreance. From Rhodesia to Zimbabwe. University of Pittsburgh Press, 1976.
- Willis, A.J. An Introduction to the History of Central Africa Zambia, Malawi and Zimbabwe. Oxford University Press, 1985.

Windrich, Elaine. The Rhodesia Problem: A Documentary Record 1923-1973. London: London and Boston Ronthedge & Kegm Paul, 1975.

Articles

Hughes, Anthony J. "New Analysis: Britain's Africa Policy" Africa Report. 2(March-April, 1974): 2-4.

Kitazawa, Yoko. "Japna's Alliance with Apartheid" Africa Report. 6(November-December, 1974): 37-41.

Mwaanga, Vernon. "U.S. Africa Relations: The View from Zambia" Africa Report 5(September October, 1974): 37.

Whitaker, Jennifer Seymour. "Conflict in Southern Africa" Headline Series. (August, 1978).

Other Materials

Department of public Information. Yearbook of the United Nations 1962. New York: United Nations, 1962.

_____. Yearbook of the United Nations 1963. New York: United Nations, 1963.

_____. Yearbook of the United Nations 1964. New York: United Nations, 1964.

_____. Yearbook of the United Nations 1965. New York: United Nations, 1965.

_____. Yearbook of the United Nations 1966. New York: United Nations, 1966.

_____. Yearbook of the United Nations 1967. New York: United Nations, 1967.

_____. Yearbook of the United Nations 1968. New York: United Nations, 1968.

Department of public Information. Year of the United Nations 1969.

New York: United Nations, 1969.

____. Yearbook of the United Nations 1970. New York: United Nations, 1970.

____. Yearbook of the United Nations 1971. New York: United Nations, 1971.

____. Yearbook of the United Nations 1972. New York: United Nations, 1972.

____. Yearbook of the United Nations 1973. New York: United Nations, 1973.

____. Yearbook of the United Nations 1974. New York: United Nations, 1974.

____. Yearbook of the United Nations 1975. New York: United Nations, 1975.

____. Yearbook of the United Nations 1976. New York: United Nations, 1976.

____. Yearbook of the United Nations 1977. New York: United Nations, 1977.

____. Yearbook of the United Nations 1978. New York: United Nations, 1978.

____. Yearbook of the United Nations 1979. New York: United Nations, 1979.

____. Yearbook of the United Nations 1980. New York: United Nations, 1980.

____. The Special Committee of 24 on Decolonization What it is What it does...How it works. New York, United Nations, 1980

Department of public Information. The Struggle against colonialism

in Southern Africa: New York, United Nations, 1974.

_____. A teaching guide: United Nations and Decolonizations. New York, United Nations, 1984.

_____. The United Nations and Decolonization: High lights of United Nations Action in Support of Independence for Colonial Countries and Peoples. New York, United Nations, 1980.

_____. The International Conference in Support of the Peoples of Zimbabwe and Namibia. New York, United Nations, 1977.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

กฎบัตรสหประชาชาติ

หมวดที่ 7

การดำเนินการเกี่ยวกับการคุกคามต่อสันติภาพ
การละเมิดสันติภาพ และการกระทำการรุกราน

ข้อ 39

คณะมนตรีความมั่นคงจักกำหนดว่า การคุกคามต่อสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ หรือการกระทำการรุกรานได้มีขึ้นหรือไม่ และจักทำคำแนะนำหรือวินิจฉัยว่าจะใช้มาตรการอันใดตามข้อ 41 และ 42 เพื่อธำรงไว้หรือสถาปนากลับคืนมาซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข้อ 40

เพื่อป้องกันมิให้สถานการณ์ที่ความร้ายแรงยิ่งขึ้น คณะมนตรีความมั่นคงอาจเรียกร้องให้กรณีที่เกี่ยวข้อง อนุวัติตามมาตรการชั่วคราวเช่นที่เห็นจำเป็นหรือพึงปรารถนา ก่อนที่จะทำคำแนะนำ หรือวินิจฉัยมาตรการตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 39 มาตรการชั่วคราวเช่นว่านี้ จักไม่ทำให้กระทบกระเทือนต่อสิทธิอำนาจเรียกร้องหรือฐานะของกรณีที่เกี่ยวข้อง คณะมนตรีความมั่นคงจักต้องคำนึงถึงการไม่อนุวัติตามมาตรการชั่วคราวเช่นว่านั้น

ข้อ 41

คณะมนตรีความมั่นคงอาจวินิจฉัยว่าจะต้องใช้มาตรการอันใดอันไม่มีการใช้กำลังอาวุธ เพื่อยังผลให้เกิดแก่คำวินิจฉัยของคณะมนตรี และอาจเรียกร้องให้สมาชิกแห่งสหประชาชาติใช้มาตรการเช่นว่านั้น มาตรการเหล่านี้อาจรวมถึงการตัดความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการคมนาคมทางรถไฟ ทางทะเล ทางอากาศ ทางไปรษณีย์ ทางโทรเลข ทางวิทยุ และวิถีทางคมนาคมอย่างอื่นโดยสิ้นเชิง หรือแต่บางส่วน และการตัดความสัมพันธ์ทางการทูตด้วย

ข้อ 42

หากคณะกรรมการความมั่นคงพิจารณาเห็นว่า มาตรการตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 41 นี้ จะไม่เพียงพอ หรือได้พิสูจน์แล้วว่าไม่เพียงพอ คณะมนตรีก็อาจดำเนินการใช้กำลังทาง อากาศ ทางทะเล หรือทางพื้นดิน เช่นที่เห็นจำเป็น เพื่อธำรงไว้หรือสถาปนากลับคืนมา ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ การดำเนินการเช่นนี้อาจรวมถึงการแสดง แสนยานุภาพ การปิดล้อม และการปฏิบัติการอย่างอื่น โดยกำลังทางอากาศ ทางทะเล หรือทางพื้นดินของบรรดาสมาชิกสหประชาชาติ

ข้อ 43

1. เพื่อให้มีส่วนร่วมในการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ สมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติรับที่จะจัดสรรกำลังอาวุธ ความช่วยเหลือ และความสะดวก รวมทั้งสิทธิในการผ่านดินแดนตามที่จำเป็น เพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่าง ประเทศ ให้แก่คณะกรรมการความมั่นคงเมื่อคณะมนตรีเรียกร้อง และเป็นไปตามความตกลงพิเศษ ฉบับเดียวหรือหลายฉบับ
2. ความตกลงฉบับเดียวหรือหลายฉบับเช่นว่านั้น จักกำหนดจำนวนและประเภท ของกำลัง ชั้นแห่งความเตรียมพร้อมและตำบลที่ตั้งโดยทั่วไปของกำลัง และลักษณะของความ สะดวกและความช่วยเหลือที่จัดหาไว้ให้
3. ให้ดำเนินการเจรจาความตกลงฉบับเดียว หรือหลายฉบับนั้น โดยความ ริเริ่มของคณะกรรมการความมั่นคงโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความตกลงเหล่านี้จักได้ลงนาม กันระหว่างคณะกรรมการความมั่นคงและสมาชิก หรือระหว่างคณะกรรมการความมั่นคงและกลุ่มสมาชิก และจักต้องได้รับสัตยาบันโดยรัฐที่ลงนามตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญของรัฐเหล่านั้น

ข้อ 44

เมื่อคณะกรรมการความมั่นคงได้วินิจฉัยที่จะใช้กำลังแล้ว ก่อนที่จะเรียกร้องให้สมาชิก ซึ่งมีได้มีผู้แทนอยู่ในคณะกรรมการความมั่นคงจัดส่งกำลังทหาร เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อผูกพัน

ที่ได้รับไว้ตามข้อ 43 คณะมนตรีจะต้องเชิญสมาชิกรุ่นให้เข้าร่วมในการวินิจฉัยของ คณะมนตรีความมั่นคงเกี่ยวกับการใช้หน่วยแห่งกำลังทหารของสมาชิกรุ่น หากสมาชิกรุ่น ประสงค์เช่นนั้น

ข้อ 45

เพื่อที่จะทำให้สหประชาชาติสามารถดำเนินการทางทหารได้โดยด่วน สมาชิก จักต้องจัดสรรหน่วยกำลังทางอากาศแห่งชาติไว้ให้พร้อมโดยทันที สำหรับการดำเนินการ บังคับระหว่างประเทศโดยรวมกัน กำลังและชั้นแห่งการเตรียมพร้อมของหน่วยกำลังเหล่านี้ และแผนการสำหรับการดำเนินการโดยรวมกัน จักได้กำหนดโดยคณะมนตรีความมั่นคง ด้วย ความช่วยเหลือของคณะกรรมการเสนาธิการทหาร ทั้งนี้ภายในขอบจำกัดที่วางไว้ในความ ตกลงพิเศษฉบับเดียว หรือหลายฉบับที่อ้างถึงในข้อ 43

ข้อ 46

แผนการสำหรับการใช้กำลังทหาร จักได้จัดทำโดยคณะมนตรีความมั่นคง ด้วย ความช่วยเหลือของคณะกรรมการเสนาธิการทหาร

ข้อ 47

1. ให้จัดสถาปนาคณะกรรมการเสนาธิการทหารขึ้น เพื่อให้คำปรึกษา และ ช่วยเหลือคณะมนตรีความมั่นคง ในปัญหาที่เกี่ยวกับความต้องการทางทหารของคณะ มंत्रीความมั่นคงสำหรับการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศในการใช้การ บังคับบัญชากำลังทหารที่มอบให้คณะมนตรีในกำหนดกฎเกณฑ์ว่าด้วยอาวุธยุทธภัณฑ์ และในการ ลดอาวุธอันจะพึงเป็นไปได้

2. คณะกรรมการเสนาธิการทหาร จักประกอบด้วยเสนาธิการกลาโหมของ สมาชิกประจำของคณะมนตรีความมั่นคง หรือผู้แทนของบุคคลเหล่านี้ คณะกรรมการจักต้อง เชิญสมาชิกสหประชาชาติที่มีผู้แทนประจำอยู่ในคณะกรรมการ เข้าร่วมงานกับคณะกรรมการ

ด้วย เมื่อใดที่การปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของคณะกรรมการให้ประสิทธิผล เรียกร้องให้สมาชิกนั้นเข้าร่วมในงานของคณะกรรมการ

3. คณะกรรมการเสนาธิการทหาร จักต้องรับผิดชอบภายใต้คณะมนตรีความมั่นคง สำหรับการอำนวยความสะดวกทางยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการใช้กำลังทหาร ซึ่งได้มอบไว้ให้กับคณะมนตรีความมั่นคง ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับบัญชากำลังทหาร เช่นว่านั้น จักได้พิจารณาดำเนินการในภายหลัง

4. คณะกรรมการเสนาธิการทหาร อาจสถาปนาคณะอนุกรรมการส่วนภูมิภาคขึ้นได้ ทั้งนี้โดยได้รับอำนาจจากคณะมนตรีความมั่นคง และหลังจากได้ปรึกษาหารือกับทบวงการส่วนภูมิภาคที่เหมาะสมแล้ว

ข้อ 48

1. การดำเนินการที่พึงประสงค์เพื่อปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงในการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ จักได้กระทำโดยสมาชิกสหประชาชาติที่พึงวง หรือแ่ก่บางประเทศ ตามแต่คณะมนตรีความมั่นคงจะพึงกำหนด

2. คำวินิจฉัยเช่นว่านั้น จักต้องปฏิบัติโดยสมาชิกสหประชาชาติโดยตรง และโดยผ่านการดำเนินการของสมาชิกเหล่านั้นในทบวงการระหว่างประเทศที่เหมาะสม ซึ่งคนเป็นสมาชิกอยู่

ข้อ 49

สมาชิกสหประชาชาติจักร่วมกันอำนวยความสะดวกซึ่งกันและกัน ในการปฏิบัติมาตรการที่คณะมนตรีความมั่นคงได้วินิจฉัยไว้แล้ว

ข้อ 50

หากคณะมนตรีความมั่นคงได้ดำเนินการป้องกัน หรือบังคับ ต่อรัฐใดรัฐอื่นไม่ว่าจะเป็นสมาชิกแห่งสหประชาชาติหรือไม่ ซึ่งต้องเผชิญกับปัญหาพิเศษทางเศรษฐกิจ

เนื่องมาจากแต่การปฏิบัติมาตรการเหล่านั้น ย่อมมีสิทธิที่จะหารือกับคณะมนตรีความมั่นคงเกี่ยวกับ การแก้ไขปัญหาเหล่านั้น

ข้อ 51

ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน อันจักรอนสิทธิประจำตัว ในการป้องกันตนเองโดยลำพังตน หรือโดยร่วมกัน หากการโจมตีโดยกำลังอาวุธ บังเกิดแก่สมาชิกของสหประชาชาติ จนกว่าคณะมนตรีความมั่นคงจะได้ดำเนินการที่จำเป็นเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ มาตรการที่สมาชิกได้ดำเนินการไปในการใช้สิทธิป้องกันตนเองนี้ จักต้องรายงานให้คณะมนตรีความมั่นคงทราบโดยทันที และจักไม่กระทบกระเทือนอำนาจและความรับผิดชอบของคณะมนตรีความมั่นคงภายใต้กฎบัตรฉบับปัจจุบันแต่ทางหนึ่งทางใด ในอันที่จักดำเนินการ เช่นที่เห็นจำเป็น เพื่อธำรงไว้หรือสถาปนากลับคืนมาซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศในขณะหนึ่งขณะใด

หมวดที่ 11

ปฏินญาว่าด้วยดินแดนที่ยังมิได้ปกครองตนเอง

สมาชิกของสหประชาชาติ ซึ่งมีหรือเข้ารับเอาความรับผิดชอบในการปกครองดินแดนซึ่งประชาชนยังมิได้บรรลุถึงการปกครองตนเองโดยเต็มภาคภูมิ ย่อมรับรู้หลักการที่ว่าผลประโยชน์ของประชาชนผู้อาศัยในดินแดนเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่งยวดและรับเอาเป็นภาระมอบหมายอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งข้อผูกพันที่จะส่งเสริมสวัสดิการของประชาชนผู้อาศัยในดินแดนเหล่านี้ อย่างสุดกำลัง ภายในระบบแห่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศที่ได้สถาปนาขึ้น โดยกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และเพื่อจุดหมายอันนี้

ก. จะให้ประกันด้วยความเคารพตามสมควรต่อวัฒนธรรมของประชาชนที่เกี่ยวข้อง แก่ความก้าวหน้าในทางการเมือง เศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษา แก่การปฏิบัติอันเที่ยงธรรมและแก่ความคุ้มครองให้พ้นจากการละเมิด

ข. จะพัฒนาการปกครองตนเอง จะคำนึงตามสมควรถึงประเด็นทางการ เมืองของประชาชน และจะช่วยเหลือประชาชนเหล่านี้ในการพัฒนาการสถาบันทางการเมือง อันอิสระให้ก้าวหน้าตามพฤติกรรม โดยเฉพาะของแต่ละดินแดนและของประชาชนและชั้นแห่ง ความรุดหน้าอันต่างกัน ของประชาชนเหล่านี้

ค. จะส่งเสริมสันติภาพความมั่นคงระหว่างประเทศ

ง. จะส่งเสริมมาตรการแห่งพัฒนาการอันเป็นการเสริมสร้าง จะสนับสนุนการ วิจัยและจะร่วมมือซึ่งกันและกัน และเมื่อใดและ ณ ที่ใดเห็นเหมาะสมกับทวิภาคชาตินู พิเศษระหว่างประเทศ เพื่อให้บรรลุถึงโดยแท้จริงซึ่งความมุ่งหมายทางการสังคม เศรษฐกิจ และวิทยาศาสตร์ ดังกล่าวไว้ในข้อนี้

จ. จะส่งข้อเสนอเทศทางสถิติและทางอื่น อันมีลักษณะเทคนิคเกี่ยวกับภาวะการณ ทางเศรษฐกิจการสังคม และการศึกษาในดินแดนซึ่งตนรับผิดชอบโดยลำดับ นอกเหนือไปจาก ดินแดนที่จะได้นำเอาหมวดที่ 12 และ 13 มาใช้บังคับ ให้แก่เลขาธิการโดยสม่ำเสมอเพื่อ ประโยชน์ในการสนทนา ทั้งนี้ภายในบังคับแห่งข้อจำกัด เช่นที่ความมั่นคงและข้อพิจารณาทาง รัฐธรรมนูญจึงพึงต้องการ

ข้อ 74

สมาชิกของสหประชาชาติ ย่อมตกลงด้วยว่านโยบายของตนเกี่ยวกับดินแดนที่หมวด นี้ใช้บังคับอยู่ จะต้องยึดถือหลักการทั่วไปแห่งความเป็นเพื่อนบ้านที่ดีเป็นมูลฐานไม่น้อยไปกว่า ที่เกี่ยวกับดินแดนอาณาเขตนครหลวงของตนเอง ทั้งนี้พึงคำนึงตามสมควรถึงผลประโยชน์และ สวัสดิการของส่วนอื่นของโลกในเรื่องทางการสังคม เศรษฐกิจ และการพาณิชย์ด้วย

หมวดที่ 12

ระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศ

ข้อ 75

สหประชาชาติจักสถาปนาขึ้นภายใต้อำนาจของตนซึ่งระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศ

สำหรับการปกครองและการควบคุมดูแลดินแดนเช่นที่อาจจะนำเข้ามาอยู่ภายใต้ระบบนี้ โดย
ความตกลงเป็นราย ๆ ไปในภายหลัง ดินแดนเหล่านั้นนับแต่บัดนี้ไปจะเรียกว่าดินแดนทรัสต์

ข้อ 76

วัตถุประสงค์มูลฐานของระบบภาวะทรัสตีความมุ่งหมายของสหประชาชาติที่
บัญญัติไว้ในมาตรา 1 แห่งกฎบัตรฉบับปัจจุบัน คือ

- ก. ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
- ข. ส่งเสริมความรุดหน้าทางการเมือง เศรษฐกิจ การสังคมและการศึกษาของ
ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในดินแดนทรัสตีเหล่านั้น และส่งเสริมพัฒนาการอันก้าวไปสู่การปกครอง
ตนเองหรือเอกราชตามความเหมาะสมแห่งพฤติการณ์ โดยเฉพาะของแต่ละดินแดนและของ
ประชาชน และความปรารถนาอันแสดงออกโดยอิสระของประชาชนที่เกี่ยวข้อง และตามแต่
ข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตีแต่ละรายจะวางไว้

ค. สนับสนุนความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และอิสระภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุก
คน โดยปราศจากความแตกต่างในทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา และสนับสนุน
การรับรู้ในการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของประชาชนของโลก และ

ง. ให้ประกันการปฏิบัติอันเท่าเทียมกันในเรื่องทางการสังคม เศรษฐกิจ และ
การพาณิชย์สำหรับสมาชิกทั้งปวงแห่งสหประชาชาติและชนชาติของสมาชิกเหล่านั้น และทั้ง
การปฏิบัติอันเท่าเทียมกันสำหรับชนชาติแห่งประเทศสมาชิกในการอำนวยความสะดวกขั้น
โดยมิให้เสื่อมเสียแก่การบรรลุถึงวัตถุประสงค์ข้างต้น และภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติข้อ 80

ข้อ 77

1. ระบบภาวะทรัสตี จักนำมาใช้บังคับแก่ดินแดนในประเภทดังต่อไปนี้ เช่นที่จะ
อาจนำมาไว้ภายใต้ระบบนี้ได้ โดยวิธีทางแห่งความตกลงภาวะทรัสตี

- ก. ดินแดนซึ่งบัดนี้อยู่ภายใต้อาณัติ
- ข. ดินแดนซึ่งอาจแยกมาจากรัฐศัตรู โดยผลแห่งสงครามโลกครั้งที่สอง และ

ก. ดินแดนซึ่งรัฐที่รับผิดชอบในการปกครอง ได้นำเข้ามาอยู่ภายใต้ระบบนี้ โดยสมัครใจ

2. เป็นเรื่องที่จะทำความตกลงกันภายหลังว่าจะให้นำดินแดนใดในประเภทที่กล่าวข้างต้นมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสตีและโดยมีข้อกำหนดอย่างไรบ้าง

ข้อ 78

ระบบภาวะทรัสตี จักไม่นำมาใช้บังคับแก่ดินแดนที่ได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติแล้ว ซึ่งสัมพันธภาพระหว่างกันจะต้องยึดความเคารพต่อหลักการแห่งความเสมอภาคในอธิปไตยเป็นมูลฐาน

ข้อ 79

ข้อกำหนดแห่งภาวะทรัสตีสำหรับแต่ละดินแดนอันจะนำมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสตี รวมทั้งข้อเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไขใด ๆ จักต้องได้รับความตกลงโดยรัฐที่เกี่ยวข้องโดยตรง รวมทั้งประเทศที่ใช้อำนาจอธิปไตยที่เป็นดินแดนภายใต้อำนาจอันสมาชิกสหประชาชาติได้รับมอบหมาย และจักต้องได้รับความเห็นชอบตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 83 และ 85

ข้อ 80

1. นอกจากที่จะได้ตกลงไว้ในความตกลงภาวะทรัสตีเป็นราย ๆ ไป ซึ่งทำตามมาตรา 77, 79 และ 81 นำเอาดินแดนแต่ละดินแดนมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสตี และจนกระทั่งความตกลงเช่นนั้นได้ลงนามกันแล้ว ไม่มีข้อความใดในหมวดนี้จักแปลความในโดยตัวเองเป็นการเปลี่ยนแปลงในลักษณะใด ๆ ซึ่งสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของรัฐหรือประชาชนใด ๆ หรือแห่งข้อกำหนดในพิธีสารระหว่างประเทศที่มีอยู่ซึ่งสมาชิกสหประชาชาติอาจเป็นภาคีโดยลำดับ

2. วรรค 1 แห่งข้อนี้จักต้องไม่ตีความไปในทางที่ถือเป็นมูลเหตุสำหรับการหน่วงเหนี่ยวให้ช้า หรือการผลัดเลื่อนการเจรจาและการลงนามความตกลง เพื่อนำดินแดนอื่นมาไว้ภายใต้ระบบภาวะทรัสตีตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 77

ข้อ 81

ความตกลงภาวะทรัสตีในแต่ละกรณี จักรรวมไว้ซึ่งข้อกำหนดตามที่ดินแดนทรัสตีจะ ถูกปกครองและจำกัดอำนาจผู้ทรงอำนาจซึ่งจะทำการปกครองดินแดนทรัสตี ผู้ทรงอำนาจ เช่น ว่าจะขึ้นต่อไปจะเรียกว่า ผู้ใช้อำนาจปกครอง อาจเป็นรัฐเดียวหรือมากกว่านั้น หรือ องค์การสหประชาชาติเองก็ได้

ข้อ 82

ในความตกลงภาวะทรัสตีรายหนึ่งรายใด อาจมีการกำหนดเขตยุทธศาสตร์เขตหนึ่ง หรือหลายเขต ซึ่งอาจรวมดินแดนทรัสตีแต่บางส่วนหรือทั้งหมดที่ทำความตกลงบังคับใช้ โดยมิให้เสื่อมเสียแก่ความตกลงพิเศษฉบับใดฉบับหนึ่งหรือหลายฉบับที่ทำได้ตามข้อ 43

ข้อ 83

1. หน้าที่ทั้งปวงของสหประชาชาติเกี่ยวกับเขตยุทธศาสตร์ รวมทั้งการให้ความ เห็นชอบในข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตีและของข้อเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไข จักกระทำโดยคณะมนตรีความมั่นคง
2. วัตถุประสงค์มูลฐานที่กล่าวไว้ในข้อ 76 จักนำมาใช้บังคับได้แก่ประชาชน ของเขตยุทธศาสตร์แต่ละเขต
3. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของความตกลงภาวะทรัสตี และโดยมิให้เสื่อมเสีย แก่ข้อพิจารณาทางความมั่นคง คณะมนตรีความมั่นคงจักถือเอาประโยชน์แห่งความช่วยเหลือ ของคณะมนตรีภาวะทรัสตีเพื่อปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้นของสหประชาชาติ ภายใต้ระบบภาวะทรัสตี เกี่ยวกับเรื่องทางการเมือง เศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษาในเขตยุทธศาสตร์เหล่านั้น

ข้อ 84

เป็นหน้าที่ของผู้ใช้อำนาจปกครองที่จะให้ประกันว่า ดินแดนทรัสตีจักมีส่วนในการ ถาวรไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เพื่อจุดหมายอันนี้ ผู้ใช้อำนาจปกครอง

อาจใช้ประโยชน์ของกองทหารอาสาสมัคร ความสะดวกและความช่วยเหลือจากดินแดนทรัสต์ในการปฏิบัติตามข้อผูกพันต่อคณะมนตรีความมั่นคงซึ่งผู้ใช้อำนาจปกครองเข้ารับเอาเกี่ยวกับการนี้ ตลอดจนการป้องกันทางท้องถิ่นและการชำระไว้ซึ่งกฎหมายและระเบียบภายในดินแดนทรัสต์

ข้อ 84

เป็นหน้าที่ของผู้ใช้อำนาจปกครองที่จะให้ประกันว่า ดินแดนทรัสต์จักมีส่วนในการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เพื่อจุดหมายอันนี้ ผู้ใช้อำนาจปกครองอาจใช้ประโยชน์ของกองทหารอาสาสมัคร ความสะดวกและความช่วยเหลือจากดินแดนทรัสต์ในการปฏิบัติตามข้อผูกพันต่อคณะมนตรีความมั่นคงซึ่งผู้ใช้อำนาจปกครองเข้ารับเอาเกี่ยวกับการนี้ ตลอดจนการป้องกันทางท้องถิ่นและการชำระไว้ซึ่งกฎหมายและระเบียบภายในดินแดนทรัสต์

ข้อ 85

1. หน้าที่ของสหประชาชาติเกี่ยวกับความตกลงภาวะทรัสตีสำหรับเขตที่งหวงที่มีได้กำหนดให้เป็นเขตยุทธศาสตร์ รวมทั้งการให้ความเห็นชอบในข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตี และของข้อเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไขจักกระทำโดยสมัชชา
2. คณะมนตรีภาวะทรัสตีซึ่งดำเนินการภายใต้อำนาจของสมัชชา จักช่วยเหลือสมัชชาในการปฏิบัติตามหน้าที่เหล่านี้

หมวดที่ 13

คณะมนตรีภาวะทรัสตี

องค์ประกอบ

ข้อ 86

1. คณะมนตรีภาวะทรัสตี จักประกอบด้วยสมาชิกของสหประชาชาติดังต่อไปนี้

- ก. สมาชิกที่ปกครองดินแดนทรัสต์
- ข. สมาชิกที่ได้ระบุนามไว้ในข้อ 23 ซึ่งมีให้ปกครองดินแดนทรัสต์ และ
 จำเป็น เพื่อให้ประกันว่า จำนวนรวมของสมาชิกแห่งคณะมนตรีภาวะทรัสต์จะแบ่งออกได้
 เท่ากันกับระหว่างสมาชิกของสหประชาชาติที่ปกครองดินแดนทรัสต์และที่ไม่ได้ปกครอง
2. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีภาวะทรัสต์ จักกำหนดบุคคลที่มีคุณสมบัติ
 เป็นพิเศษเฉพาะคนหนึ่ง เป็นผู้แทนในคณะมนตรี

หน้าที่และอำนาจ

ข้อ 87

ในการปฏิบัติตามหน้าที่ สมัชชาและคณะมนตรีภาวะทรัสต์ภายใต้อำนาจของสมัชชา
 อาจจะ

- ก. พิจารณารายงานซึ่งผู้ใช้อำนาจปกครองเสนอมา
- ข. รับคำร้องทุกข์ และตรวจสอบคำร้องเหล่านั้น โดยปรึกษาหารือกับผู้ใช้อำนาจ
 ปกครอง
- ค. จัดให้มีการเยี่ยมเยียนเป็นครั้งคราวแก่ดินแดนทรัสต์โดยลำดับ ตามกำหนด
 เวลาที่จะได้ตกลงกับเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจปกครอง และ
- ง. ดำเนินการเหล่านั้นและอื่น ๆ โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดแห่งความตกลงภาวะ
 ทรัสต์

ข้อ 88

คณะมนตรีภาวะทรัสต์ จักวางรูปข้อถามเกี่ยวกับความรุดหน้าในทางการเมือง
 เศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษาของประชาชนผู้อาศัยในแต่ละดินแดนทรัสต์ และผู้ใช้อำนาจ
 ปกครองสำหรับแต่ละดินแดนทรัสต์ภายในขอบอำนาจของสมัชชา จักทำรายงานประจำปี
 เสนอต่อสมัชชาโดยอาศัยมูลฐานแห่งข้อถาม เช่นว่านั้น

การลงคะแนนเสียง

ข้อ 89

1. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะกรรมการภาวะทรัสตีจักมีคะแนนเสียง 1 คะแนน
2. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการภาวะทรัสตีจักกระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิกที่

ประชุมและลงคะแนนเสียง

วิธีดำเนินการประชุม

ข้อ 90

1. คณะมนตรีภาวะทรัสตี จักรับเอาข้อบังคับระเบียบการประชุมของตนเอง รวมทั้งวิธีคัดเลือกประธานของตนด้วย
2. คณะมนตรีภาวะทรัสตี จักประชุมกันตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของตน ซึ่งจักรวมบทบัญญัติสำหรับเรียกประชุมตามคำร้องขอของสมาชิกส่วนมากด้วย

ข้อ 91

เมื่อเห็นเหมาะสม คณะมนตรีภาวะทรัสตีจักถือเอาประโยชน์แห่งความช่วยเหลือของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม และของทบวงการชำนัญพิเศษเกี่ยวกับเรื่องซึ่งคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมและทบวงการชำนัญพิเศษเหล่านี้เกี่ยวข้องอยู่โดยลำดับ

ภาคผนวก ข.

Declaration on the Granting of Independence
to Colonial Countries and Peoples

Adopted by the United Nations General Assembly on 14 December 1960
(resolution 1514 (XV))

The General Assembly,

Mindful of the determination proclaimed by the peoples of the world in the Charter of the United Nations to reaffirm faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person, in the equal rights of men and women and of nations large and small and to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

Conscious of the need for the creation of conditions of stability and well-being and peaceful and friendly relations based on respect for the principles of equal rights and self-determination of all peoples and of universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language or religion,

Recognizing the passionate yearning for freedom in all dependent peoples and the decisive role of such peoples in the attainment of their independence,

Aware of the increasing conflicts resulting from the denial of or impediments in the way of the freedom of such peoples, which constitute a serious threat to world peace,

Considering the important role of the United Nations in assisting the movement for independence in trust and non-self-governing territories,

Recognizing that the peoples of the world ardently desire the end of colonialism in all its manifestations,

Convinced that the continued existence of colonialism prevents the development of international economic co-operation, impedes the social, cultural and economic development of dependent peoples and militates against the United Nations ideal of universal peace,

Affirming that peoples may, for their own ends, freely dispose of their natural wealth and resources without prejudice to any obligations arising out of international economic co-operation, based upon the principle of mutual benefit, and international law,

Believing that the process of liberation is irresistible and irreversible and that, in order to avoid serious crises, an end must be put to colonialism and all practices of segregation and discrimination associated therewith,

Welcoming the emergence in recent years of a large number of dependent territories into freedom and independence, and recognizing the increasingly powerful trends towards freedom in such territories which have not yet attained independence,

Convinced that all peoples have an inalienable right to complete freedom, the exercise of their sovereignty and the integrity of their national territory,

Solemnly proclaims the necessity of bringing to a speedy and unconditional end colonialism in all its forms and manifestations;

And to this end

Declares that:

1. The subjection of peoples to alien subjugation, domination and exploitation constitutes a denial of fundamental human rights, is contrary to the Charter of the United Nations and is an impediment to the promotion of world peace and co-operation.
2. All peoples have the right to self-determination; by virtue of that right they freely determine their political status and freely pursue their economic, social and cultural development.
3. Inadequacy of political, economic, social or educational preparedness should never serve as a pretext for delaying independence.
4. All armed action or repressive measures of all kinds directed against dependent peoples shall cease in order to enable them to exercise peacefully and freely their right to complete independence, and the integrity of their national territory shall be respected.
5. Immediate steps shall be taken, in trust and non-self-governing territories or all other territories which have not yet attained independence, to transfer all powers to the peoples of those territories, without any conditions or reservations, in accordance with their freely expressed will and desire, without any distinction as to race, creed or colour, in order to enable them to enjoy complete independence and freedom.
6. Any attempt aimed at the partial or total disruption of the national unity and the territorial integrity of a country is incompatible with the purposes and principles of the Charter of the United Nations.

7. All States shall observe faithfully and strictly the provisions of the Charter of the United Nations, the Universal Declaration of Human Rights and the present Declaration on the basis of equality, non-interference in the internal affairs of all States and respect for the sovereign rights of all peoples and their territorial integrity.

ภาคผนวก ก.

Text of the Unilateral Declaration of Independence

(11 November 1965)

Whereas in the course of human affairs history has shown that it may become necessary for a people to resolve the political affiliations which have connected them with another people and to assume among other nations the separate and equal status to which they are entitled,

And whereas in such event a respect for the opinions of mankind requires them to declare to other nations the causes which impel them to assume full responsibility for their own affairs,

Now therefore, we the Government of Rhodesia, do hereby declare:

That it is an indisputable and accepted historic fact that since 1933 the Government of Rhodesia have exercised the powers of self-government and have been responsible for the progress, development, and welfare of their people; that the people of Rhodesia, having demonstrated their loyalty to the Crown and to their kith and kin in the United Kingdom and elsewhere throughout two world wars; and having been prepared to shed their blood and give of the substance in what they believed to be a mutual interest of freedom-loving people; now see all that they have cherished about to be shattered on the rocks of expediency.

That the people of Rhodesia have witnessed a process which is destructive of those very precepts upon which civilisation in a primitive country has been built, they have seen the principles of Western democracy and responsible government and moral standards crumble elsewhere, nevertheless they have remained steadfast.

That the people of Rhodesia fully support the request of their Government of sovereign independence, and have witnessed the consistent refusal of the Government of the United Kingdom to accede to their entreaties.

The the Government of the United Kingdom have thus demonstrated that they are not prepared to grant sovereign independence to Rhodesia on terms acceptable to the people of Rhodesia, thereby persisting in maintaining an unwarrantable jurisdiction over Rhodesia, obstructing laws and treaties with other States in the conduct of affairs with other nations and refusal of assent to necessary laws for the public good, all this to the detriment of the future peace, prosperity and good government of Rhodesia.

That the Government of Rhodesia have for a long period patiently and in good faith negotiated with the Government of the United Kingdom for the removal of the remaining limitations placed upon them and for the grant of sovereign independence.

That in the belief that procrastination and delay strike at and injure the very life of the nation, the Government of Rhodesia consider it essential that Rhodesia should obtain without delay sovereign independence, the justice of which is beyond question.

Now therefore, we, the Government of Rhodesia, in humble submission to Almighty god, who controls the destiny of nations, conscious that the people of Rhodesia have always shown-unswerving loyalty and devotion to Her Majesty the Queen and earnestly praying that we the people of Rhodesia will not be hindered in our determination to continue exercising our undoubted right to demonstrate the same loyalty and devotion in seeking to promote the common good so that the dignity and freedom of all men may be assured.

Do by the proclamation adopt, enact and give to the people of Rhodesia the Constitution annexed hereto.

God save the Queen.

COUNTRY	GA 17	GA 18	GA 20	GA 21	GA 22	GA 23	GA 24	GA 25	GA 26	GA 27	GA 29	GA 30	GA 31	GA 32
Byelorussian S.S.R.	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Canada	A	A	Y	A	A	A	A	A	A	A	A	Y	Y	A
Cameroon	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y				
Cape Verde														
Cambodia	Y	Y	Y	Y	Y		Y					Y		Y
Central African Rep.	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y		Y	Y
Chad	Y	Y		Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y		Y	Y
Chile		Y		Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
China	Y	Y		Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Colombia	A	Y			Y	A		Y	Y		Y		Y	Y
Comoros														
Congo (Brazzaville)	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y		Y	Y				Y
Democratic of the Congo	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y		A	Y	Y	Y	Y
Costa Rica	Y	Y	Y			Y							Y	
Cuba	Y	Y	Y	Y	Y		A	Y	Y	Y	Y		Y	Y
Cyprus	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y		Y	Y
Ceylon	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Czechoslovakia	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Dahomey	Y	Y	Y	Y	Y	Y				Y	Y			
Dem Yemen										Y	Y	Y	Y	
Denmark	A	Y	Y	A	A	A	A	A	A	A	A	Y	Y	Y
Djibouti														
Dominica											Y			

COUNTRY	GA 17	GA 18	GA 20	GA 21	GA 22	GA 23	GA 24	GA 25	GA 26	GA 27	GA 29	GA 30	GA 31	GA 32
Maldives			Y	Y		Y	Y							Y
Mali	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Malta											Y	Y	Y	
Mauritania	Y	Y	Y	Y		Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Mauritius						Y	Y			Y	Y	Y	Y	Y
Mexico	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Mongolia	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y		Y	Y	Y	Y	Y	Y
Morocco	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y		Y	Y	Y	Y	Y
Mozambique												Y		
Nepal	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Netherlands	A		Y	A	A	N	N	N	N	N	A	Y	Y	Y
New Zealand	A	A	Y	A	A	N	N	N	N	A	Y	Y	Y	Y
Nicaragua	A				Y	A		Y	Y				Y	Y
Niger		Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y		Y	
Nigeria	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y		Y	Y
Norway	A	Y	Y	A	A	A	A	A	A	A	A	Y	Y	Y
Oman									Y	Y	Y	Y	Y	Y
Pakistan	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y		Y	Y	Y	Y	
Panama	Y	Y	Y			Y	Y	Y		Y	Y	Y	Y	Y
People's Republic of Yemen								Y						
Papua New Guinea												Y	Y	
People's Republic of Congo								Y						

COUNTRY	GA 17	GA 18	GA 20	GA 21	GA 22	GA 23	GA 24	GA 25	GA 26	GA 27	GA 29	GA 30	GA 31	GA 32
Paraguay	A	Y	Y	Y	Y	A				Y	Y			
Peru	A		Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y			Y	Y
Philippines	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Poland	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Portugal	—	N	N	N	N	N		N	N	N	Y	Y	Y	Y
Qatar										Y	Y		Y	Y
Romania	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Rwanda			Y	Y	Y	Y	Y			Y	Y	Y	Y	Y
St. Christopher & Nevis														
Saint Lucia														
St. Vicent & Grenadines														
Samoa														
Sao Tome & Principe														Y
Saudi Arabia	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y			Y	Y
Senegal	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y		Y	
Seychelles														
Sierra Leone	Y	Y	Y	Y	Y		Y			Y	Y	Y	Y	Y
Singapore			Y	Y	Y	Y		Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Solmon Islands														
Somalia	Y	Y	Y	Y	Y	Y		Y	Y	Y	Y		Y	Y
South Africa	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N				
Southern Yemen						Y	Y						Y	

COUNTRY	GA 17	GA 18	GA 20	GA 21	GA 22	GA 23	GA 24	GA 25	GA 26	GA 27	GA 29	GA 30	GA 31	GA 32
Venezuela			Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Vietnam														Y
Yeman			Y		Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Yugoslavia	Y		Y	Y	Y	Y	Y		Y	Y	Y	Y	Y	Y
Zaire									Y	Y	Y	Y	Y	Y
Zambia			Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y
Y	73	83	107	86	92	86	83	79	91	93	111	103	124	113
N	1	2	2	2	2	9	7	10	9	8	0	0	0	0
A	27	11	1	18	18	19	20	14	12	23	18	6	7	10
NP	2	1	1											

Y = YES

N = NO

A = ABSTENTION

- = NON-PARTICIPATION IN THE VOTING

ประวัติผู้เขียน

นางสาววราภรณ์ จุลปานนท์ จบการศึกษารัฐศาสตรบัณฑิต (การต่างประเทศ)
จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2525 และได้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่
คณะรัฐศาสตร์ ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อปี พ.ศ. 2526 ปัจจุบันรับราชการที่สำนักงานกฤษฎีกา

